

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Izpred državnega sodišča.

Dne 5. julija bila je pri državnem sodišči obravnava o pritožbi Ivana Aaderluha in drugov proti učnemu ministerstvu zaradi rušenja v 19. členu državnih osnovnih zajamčene pravice, da se nikdo siliti ne sme, da bi se učil drugega deželnega jezika. Povod pritožbi bil je nastopni: Z ukazom dne 15. januarja 1888 zaukazalo je učno ministerstvo, nekoliko spremenivši dotični prejšnji ukaz štajerskega deželnega šolskega sveta, da se na štiri razrednici z jedno paralelko v Šmariji pri Jelšah ima s tretjim letom nemščino začeti poučevati kot učni predmet in se tretje, četrto in peto šolsko leto poučuje po 3 ure, s šestim letom počenši pa po štiri ure na teden; da se poučuje v nemškem jeziku in da se dalje v nemščini določenih urah tudi poleg pravega jezikovnega pouka v višjih razredih ponavlja tudi učno gradivo iz zemljepisja in računstva z nemščino. Nadalje se je določilo, da imajo zakoniti zastopniki šolo pohajajočih otrok, (stariši, varuhi) pravico, izjaviti se, da se dotični otrok ne bode udeleževal pouka nemščine, a to morajo izjaviti ustno ali pisмено ob začetku šolskega leta šolskemu vodstvu. Proti tej določbi naperjena je pritožba, katero je zastopal dr. Babnik. Zatožba vidi v tej naredbi, da se hoče nemščina uvesti kot obligaten jezik in da se namerava otroke nekako siliti, da bi se učili v Šmariji, v kateri občini je 3705 Slovencev in 10 Nemcev in bi torej samo slovenščina smela biti učni jezik, a noben drug jezik, torej se tudi nemščina ne sme poučevati kot obligatni učni predmet. To, da se smejo dotičniki izjavljati, ali se bodo otroci učili nemščine, le formalno odpravlja prisilstvo, v resnici pa ne, kajti silili se bodo otroci učiti se celo leto nemščine, po načelu „Qui tacet, consentire videtur“, ko bi se pravočasno ne oddala izjava. Jedino pravo bi bila, da bi se oni otroci učili nemščine, katerih zakoniti zastopniki bi to ob začetku šolskega leta izrecno zahtevali. Ministerska nasprotna izjava, katero je zastopal ministerski svetnik vitez Spaun, pa pred vsem poudarja, da se v dotičnem pobujanem ukazu slovenski jezik naravnost priznava za učni jezik v vseh razredih. Kar se pa tiče izraza obligatni predmet, se pa tu le pod

izrazom razumeva po veljavni upravni terminologiji ona disciplina, da se vsekako mora učiti in se je morajo učiti učenci, kolikor zanje ne velja kaka oprostitev. Vsaj je jasno, da po imenovanem ukazu se pa lahko vsi učenci osvobodijo pouka nemščine, in se torej ne more govoriti, da bi oblasti koga v nasprotju s članom 19. drž. osn. zak. silila učiti se drugega deželnega jezika. Tu se more k večjemu govoriti, da se kdo sili, da odda dotično izjavo in to siljenje ima se presojevati po § 4 in 6 državnega šolskega zakona z dne 14. maja 1869. Pri organizaciji takega pouka mora se ob začetku jasno določiti, kdo se ga bode udeleževal. Učenci so res prisiljeni jedno celo leto učiti se nemščine, pa le na podlagi lastne izjave zakonitih zastopnikov. Naredba, da se bode nemščina učila v nemškem učnem jeziku spada tudi v okvir državnega šolskega zakona, po katerem imajo oblasti svobodno odločevati, kako se bode uredil pouk drugega deželnega jezika, varujoč načelo člana 19. drž. osn. zak.

Državno sodišče se je potem umaknilo, da se posvetuje in razsodi. Razsodba pravi, da se z dotičnim ukazom učne uprave ni rušila v članu 19. zagotovljena politična pravica. V razlogih si bistveno navaja, da po članu 19. odstavek 3. državnih osnovnih zakonov morajo se v deželah, v katerih biva več narodov, javne učilnice tako urediti, da se narodom dajo potrebna sredstva za izobraženje, ne da bi se kdo silil, učiti se drugega deželnega jezika. Šolski okraj Šmarijski je večinoma slovensk, in učno ministerstvo je tudi odločilo, da je le slovenščina poučni jezik izimši pouk nemščine. Res se tudi nemščina navaja za predmet, pa zakoniti zastopniki (stariši, varuhi) smejo se izjaviti, da se je otroci ne bodo učili. Roditelji bodo torej po lastnem preudarku odločevali, se li bodo njih otroci učili nemščine v Šmarijski šoli ali ne, in torej ni govora o prisiljevanji, nasprotujočem članu 19. drž. osn. zak. Določbe za tran izjave starišev pa tu ne pridejo v poštev, ker se tičejo le naredb, kako se bode uredil ta pouk, kar je stvar šolskih oblasti, a se nikakor ne tičejo poučevanja drugega deželnega jezika.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. julija.

Naučno ministerstvo pripravlja nov ukaz zastran izpitov na češkem vseučilišči. Po tem ukazu bode vsakdo lahko napravil 1. državni izpit samo v češčini. Kdor ne misli ustopiti v državno službo, bode tudi vse tri rigorozne napravljal v češčini. Postal bode lahko doktor prava, če tudi ne bode znal niti besedice nemški. Nemški listi se že zaradi tega jezé. „N. fr. Pr.“ zahteva, da bi češki dijaki morali se v srednjih šolah učiti nemščine in pri maturi dokazati popolno znanje nemščine. Morali bi tudi izpit iz treh predmetov napraviti v nemščini. Najljubše bi jej pa bilo, da bi se ravnali po vsgledu Madjarov in zahtevali vse izpite v nemščini, kakor jih na Ogerskem zahtevajo v madjarščini.

Dunajske Nemce je nekaj zopet silno razdražilo. V župnijske cerkvi pri Favoritih bila je češka propoved. Sedaj se bode s to zadevo bavil mestni zbor, kako da bi se preprečilo, da se kaj takega več ne prigodi.

Hrvatski sabor je v soboto prenehal zborovanje. Rešil je več važnih zakonov, ki imajo pred vsem namen, utrditi gospodstvo sedanji narodni stranki. Taki zakoni so nov volilni zakon in zbornični red, zakon o kazenskih nasledkih in šolski zakon.

Ogerska vlada je odstavila slovaškega učitelja v Kleniči, Karola Salvo, ker je vzbujal narodno zavest mej rojaki in širil slovaške knjige. Narod je bil zaradi tega jako razburjen. Malo je manjkalo, da ni prišlo do krvavega boja z žandarmerijo.

Vnanje države.

Zadnji čas sta dva ruska velika kneza pohodila Poljsko. — Veliki knez Mihael je potoval v vojaških zadevah, potovanje velicega kneza Vladimira pa ima bolj političen značaj. Povsod, zlasti v Varšavi, prirejal je razne dvorne slovesnosti in vabil na nje poljske veljake. Da bi se Poljaki kaj ne spodtikali, govorilo se je pri teh slovesnostih le francoski, noben ruski glas ni žalil poljskih ušes. Videlo se je, da si veliki knez prizadeva Poljake spraviti z Rusijo. Nekateri listi sklepajo, da vojna nevarnost še ni odstranjena in da se je veliki knez zaradi tega toliko trudil, da pridobi poljsko prijateljstvo, da bi v vojni Poljaki ne potegnili s sovražnikom.

V Rusiji baje nikdo ne misli, da bi shod nemškega in ruskega vladarja imel kak upliv

LISTEK.

Slike kazaške.

Kazak-čehofil.

Češki napisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski. (Konec.)

Sergej Ivanovič je hodil mrzko po sobi. Tudi njemu se naklep Saveljev ni zdel puhla šala.

„Kozak je pripravljen za vse na svetu, in ljudij, kateri bi ga vzeli v službo na pot v toplice, našlo bi se pri nas dosti. Neprijetna reč... Nerad bi izgubil tega, „molodca“...“

Razšla sva se. Po poti domov sem si očital, da sem oplašil polkovnika. Ali kdo ve — morda bode to i nekomu v korist. Ko sem pa postal na prostornem Kremlovskem trgu in me je obdajala nočna tihota, spomnil sem se Ruženke... Bože, toliko Čehov je že bilo in je v tej „belokamenné matuščé“, zakaj ni baš tu Savilejeve Ruženke? A tem slučajem bi do tega trenutka lahko pil čaj pri Sergeji Ivanoviči...

Drugi dan sem dobil poset, in sicer neobičajno zarana. Bilo je mej deseto in jednajsto uro zjutraj, torej čas, ko so imoviti Rusi še sladko od-

dani jutranjemu spancu, res ne vsi, pa mnogi. In k tem mnogim pripadal je tudi Sergejev Ivanovič.

Misliti si! Na mostovži slišim pravilno stopanje. Aha! To je lesena noga. In bila je v resnici.

„Čujte, Edvard Osipovič,“ klical mi je Sergej Ivanovič že od daleč naproti, „kako vam je včeraj pri meni dišala večerja?“

„Izvrstno!“ odgovoril sem odkritosrčno.

„Idite, idite, vi se laskate. Meso je bilo tvrdo, brez soka in okusa ni imelo nobenega. To opažam že dlje časa. Kaj mislite, bi li ne bilo dobro, ko bi dal svojemu kuharju odpoved in si oskrbel kuharico češko? Kaj mislite?“

Polkovnik se je nasmejaj.

Nasmejaj sem se tu jaz: „Izborno!“

„Naj bo, kar hoče“, nadaljeval je, „na vsak način sem na boljšem. Kako mislite?“

„Gotovo!“

„In ako je dam dvakrat toliko plače, kakor je navajena na Češkem, na boljšem sem... Kuhar stane strahovito penez in nič ne ume... Kaj mislite, bi li prijala za mojo službo ta topliška kuharica, o katerej sem vam pravil?“

„Jaz sem osvedočen.“

„Dobro! zaklical je radostno polkovnik in mi

je naložil takoj mandat, naj bi mu, ko se povrnem na Češko, Ruženko „dodal“.

Razume se samo ob sebi, da sem vsprejel tako časten mandat, ne toliko vsled prijateljstva do Sergeja Ivanoviča, tudi iz ljubezni do Savileja. Polkovnik mi je stisnil hvaležno roko, mi položil nekolikokrat na srce, naj bi reč opravil, in pridjal „mimogrede“, da bo tudi Savilej vesel.

Mislil sem si ondaj, da polkovniku nekako ni toliko za boljšo kuhinjo, kolikor da ohrani Savileja.

In to je dosegel, — Savilej je ostal v njegovej službi!

Ko sem se odpeljal iz Moskve, imel sem pri sebi poleg pergišča svojih rubljev še pergišče tujih. Bili so odločeni za ekspedicijo jedne osebe iz Toplice v Moskvo.

* * *

Domov vračal sem čez Draždane a tu sem imel gotovo Toplice na potu. Razume se samo ob sebi, da sem si izvolil v Toplicah v stanovanje hotel, o kojem je bival nekaj Sergej Ivanovič. Pri skupnem obedu bil sem v družbi nekoliko Poljakov, kateri so pri vsakem novem grižljeji neizmerno hvallili češko kuhinjo. V resnici je bila dobra ta jed. Z vinom razburjena in z ukusnim obedom popolnem

na politiko. Dobro vedó, da Nemčija ne more kar izstopiti iz tripelalijance. Rusija se pa tudi ne bode odrekla dosedanji politiki svoji, ki je zanjo ugodna. Rusi ne zahtevajo drugega, nego da se jim zagotovi isti upliv v Bolgariji, ki jim gre po pogodbah.

Ker so zadnje občinske volitve skoro po vsej Italiji za klerikalce neugodno izpale, klerikalna stranka že pretresuje vprašanje, če bi se v bodoče več ne udeleževala občinskih volitev, kakor se volitev za zbornico ne.

Odseki nemškega zveznega sveta so že rešili načrt zakona o starostnem zavarovanju delavcev. Moški bodo morali plačevati na teden 21, ženske pa 14 vinarjev. Ko spolnijo sedemdeseto leto, bodo moški dobivali po 120, ženske pa po 80 mark na leto. — Vlada je storila zopet jeden korak za pomembnejše Alzacije in Lorene. Pravnim konzulentom je strogo ukazala, da morajo poslovne knjige voditi izključno nemški. Polagoma bode z vseh javnih mest izrinili francoščino.

„Fortnightly Review“ objavil je važen članek o angleške vnanji politiki. Pisatelj prihaja do zaključka, da naj Anglija pristopi evropske mirovni ligi, če se slednja zaveže varovati angleško trgovino in Indijo. Nemški listi pa že odgovarjajo na ta članek, da ni misliti, da bi Nemčija, Avstrija in Italija bile pripravljene braniti angleške koristi v Indiji. Pri tem so more ozirati le na koristi, katere ima Anglija ob Bosporu.

Dopisi.

Iz Logateca 7. julija. [Izv. dopis.] „Kar le leze, kar le gre“, dojde dne 22. julija t. l. k cesarski slavnosti v Logatec, odgovarja prosti narod, ako ga vprašaš po pripravah, katere se vrše za to svečanost v tem ali drugem kraju Logaškega okraja in sosednjih okrajev. Ne le inteligenca, premožni in izobraženi stan, tudi delavec, preprosti ratar — narod — zanima se, veseli se slovesnosti. — Opisati Vam hočem danes dosedanje delovanje izvrševalnega odbora in o raznih pripravah.

Da slavnost dobi velečastnejši obraz, povabil je izvrševalni odbor vsa uniformovana društva Logaškega okraja in sosednjih okrajev Ljubljanske okolice in Postojne, da bi se korporativno udeležila slavnosti in oskrbela sprevede, vzdržavala red, bila pri dohodu in odhodu gostov navzočna, zlasti pa sodelovala pri bakladi in serenadi. Prošnja izvrševalnega odbora ni bil glas upijočega v pušavi. Vsak dan oglašajo se povabljen društva, vsak dan raste število oglasivših se ognjegascev in veterancev, katerih bode na dan slavnosti — 300 do 400 moških vkupe.

Znano je, da se na deželi težko pripravi za veliko množico ljudij zadostna množina jedil in pijače. Zvrševalni odbor skrbi vsled tega, da ta dan, ko se zbere na tisoče ljudstva, to ljudstvo tudi dobi potrebne hrane in okrepcil. Poslal je vsem gospodom odbornikom glavnega odbora vabilo s prošnjo, poizvedovati v vsakem kraju, kdo se udeleži banketa na slavnostnem prostoru — in vsaj primeruo število ljudstva, ki se misli udeležiti slavnosti. Do danes oglasilo se je h banketu 120 oseb. Ta oglašitev je vsled reda in dobre postrežbe zelo potrebna. Zvrševalni odbor želi izvedeti pravočasno, kdaj in koliko se udeleži banketa, koliko in kdaj dojde prostega ljudstva k slovesnosti, da more urediti pospravo voz, da oskrbi pri gostilničarjih dovolj jedil in pijače.

poštešana družba pa si je dovoljevala različne veselosti. Tu je jeden, v pravem pomenu debelih, dvignivši čašo vina nad naše glave, naudušeno napil češke — kuhinji.

„Naj se sedanja zastopnica kuharic čeških za to častno napitnico osobno zahvali!“ odgovoril je drugi sladkosnedež z vseobčnim soglasjem. Zvonili, klicali, oplasili so vse natakarje, da je konečno jeden izmed njih to slavno zastopnico čeških kuharic v kuhinji poiskal in privedel.

S slavo ožarjena prikazala se je na pragu. Ustavljala se je, zakrivala si s predpasnikom obličje, belo kakor sneg, bilo je je prav sram, ali . . . no, bila je to krasna Ruženka.

Ozrl sem se na njo pazljivo — no pravijo, da je prvi utis pravi in trajen. Ta Kazak, ta Savilej je imel dober ukus! Vsa čast in hvala! Nesem se mu čudil prav nič; le hudoval sem se v duhu, da nas ideja „vzajemnosti slovanske“ pripravi morda zopet ob jedno izvrstno kuharico in lepo Čehinjo. In pripravila nas je.

Za nekolike nedelj došel mi je iz Moskve list. Poročam iz njega le to, kar dostaje našega pripovedovanja, osobito Kazaka-čehofila.

Zvrševalni odbor je naprosil slavno južno železnico, c. kr. rudarski urad v Idriji, avstro-ogerski Lloyd v Trstu kakor tudi v bližnjih trgih in vaseh zastav in drugih priprav za okrašenje slavnostnega prostora. S temi rečmi, z napravljenimi napisi in grbi okrasil se bode ta prostor — velik travnik v Dolenjem Logatci dostojno redkej tej svečanosti. Dekoracijo povzdigovala pa bode zvečer izvenredna razsvetljava z magneziskimi in drugimi svetilkami, katere oskrbi neka Graška firma in za ta dan našla pošlje v Logatec veščaka.

Ker se slavnost vrši ob vsakem vremenu, dobé se od slav. Lloyda velike plahte, katere bodo množico branile v lepem vremenu pekočih solnčnih žarkov, v grdem vremenu pa dežja.

Srečke loterije, na korist društvu učiteljev in šolskih prijateljev okraja Logaškega, so se v razprodajo razposlale vsem vodstvom ljudskih šol okraja Logaškega in podružnicam c. kr. kmetijske družbe kranjske. Upati je, da se srečke razprodado gledé na namen loterije — vsaj je čisti dobiček namenjen zgradbi trajnega spomenika te slavnostne dobe, zlasti pa tudi na lepe dobitke, katere je odbor nakupil. Najnovejša slamoreznica vzbudila bode marsikaterega kmetovalca, da si jednako omisli in opusti najemanje dražega slamorezca; stroj za režnjo repe in krompirja kazal bode, da naj gospodar cení čas cení dobre stroje, s katerimi lahko opravi marsi katero poljsko delo; Favlerjeva gnojna sesalka bode opomin nevednežem gledé pravega oskrbovanja in pripravljanja gnoja; sploh vseh 28 dobitkov, naj si bode potem žitočistilni stroj, plug, brana, ali drugo kmetijsko orodje, ima namen, upeljati mej ljudstvo novejše — obče pripoznano dobro poljedelsko orodje, — kot dobitki loterije pa postaviti spomenik slavnosti — oziroma obuditi šolsko vrtarstvo ter s tem prekornostno sadjarstvo. Živinska razstava pokazala bode, kako je Notranjska napredovala v živinoreji, izlet v Planino pa nas bode seznanil z velevažnimi deli gospoda W. Puticka za odpeljanje voda, kakor tudi z podzemeljskimi naravnimi čudesi, katerih je naša domovina tako bogata.

V posameznih krajih razgovarjajo se gospodarji, kako bodo priredili in okrasili voze, ko se popeljejo k slavnosti, pevci in pevke vadijo se pridno onih pesnij, katere se bodo pri ljudski veselici in serenadi pele, fantje napravljajo si narodno obleko — in dekleta pripravljajo si peče in druga krila stare a prelepe narodne noše, prilivajo cveticam, da bodo je imele za šopek, ter prosijo Boga lepega vremena. Naj bi nam nebo dalo lepega vremena, da se lahko zberemo, veselimo, proslavljamo redko svečanost ter naudušeno zapojemo: „Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja!“

Iz Planine na Notranjskem 8. julija. [Izv. dopis] Malo krajev v naši domovini bode praznovalo v primeroma kratkem času toliko slavnosti, kakor naša prijazna Planina. Dne 22. t. m. udeležila se bode poleg lepega števila naših deklet in gospodičen ter družega ljudstva skoro vsa inteligenca oficijalne slavnosti v Logatci. Dan pozneje ogledali si bomo v družbi dobro nam došlih gostov podzemeljsko čuda Planinske jame pod Gradom, dne 15. avgusta odkrila se bode pa spomeniška

Dobrotljivi Sergej Ivanovič piše tole:

Mili Edvart Osipovič!

Pred vsem se Vam zahvaljujem, jaz namreč in Savilej, na spediciji. Naklad nam je bil dodan po Brestsko-Moskovske železnici neporušen in ohranjen pred osmimi dnevi. Vse je v najboljšem redu . . . Savilej se ima dobro, vspokojen je in nosi glavo po konci, kakor se spodobi Kazaku . . . Včeraj sem imel pri obedu jančka in češke kolače, razume se iz roke Savilejeve Ruženke, katera že vlada v naši kuhinji . . . In pa, glejte, mili Edvard Osipovič, Bog ve, človeku gre bolje v slast iz roke tako krasnega stvara . . . Nota bene! Moj prijatelj Aleksander Petrovič, kateri je tudi že okusil mojo kuhinjo, obrača se k Vam s prošnjo, da bi mu oskrbeli češko kuharico. Poiščite mu kako Ruženko . . . Pridite k nam zopet kmalu! Napravim Vam tu češk obed, morda še boljši, nego doma. Vidite, te velike kroglice iz moke, tako velike, kakor ta, katera mi je v Šipki odbila nogo, dobite tudi . . . Za našo kuharico smo naročeni na češke novine in Savilej me uči iz njih razumeti češki . . .

Vaš

Sergej Ivanovič.

Sedaj radovedno pričakujem novjših sporočil.

plošča našemu rojaku, dičnemu Miroslavu Vilharju. Ta dan oživel se bode zopet naš po odhodu c. kr. uradov v Logatec precej tihi in mirni trg ter svetu pokazal, da so Planinci še vedno národní in vredni svojega daleč preko mej slovenskih dežel dobro znane Miroslava. Ta dan se bode, vsaj upamo, z odkritjem spomeniške plošče uložil tudi temeljni kamen boljšemu národno-društvenemu življenju, kojega tu jako pogrešamo.

Na imendan našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. se bode pa vršila slavnost štiridesetletnega vladanja Njega velečastva na kolikor mogoče slovesen način. Svečanost se bode pričela, kolikor je do sedaj znano, s slovesno sveto mašo in s splošnim darovanjem za ustanovitev občinske ubožne hiše v spomin tega jubileja. Po maši zasadila bode šolska mladina začetna drevesa na hribu sv. Duha, potem se bode pogostila in obdarovala s primernimi spominki, na ta zgodovinski pomenljivi dan. Ker se bode ta dan ustanovila tudi prostovoljna požarna bramba, bode popoldne posvečeno zabavi novoustanovljenega društva in drugim odraslim ljudem v romantični dolini pod Starim Gradom ali na kadem drugem primernem prostoru.

Tako bomo pokazali tudi mi Planinci, da smo vredni sinovi majke Slave in pa vedno zvesto udani udje mogočne Avstrije po gaslu:

„Hrast se omaje in hrib,

Zvestoba Slovencev ne gane!“

—k.

Domače stvari.

— (Gospod dr. J. Vošnjak) se je odpeljal na Dunaj k sejam državne filokserne komisije. Odgovorno uredništvo „Slovenskega Naroda“ prevzame gospod Dragotin Hribar.

— („Glasbene Matice“ velik koncert.) prirejen včeraj dopoldne ob 11. uri v redutni dvorani, bil je izredno sijajen in trditi se sme, da kaj jednacega še ni bilo v Ljubljani. Vspored obsejal je samo 5 točk, a te so bile pravi biser, na čast in slavo imenu slovenskemu, kajti ni nam bilo treba, dičiti se s tujim perjem, naročati si tujih umetnikov, vse točke izvajali so „naše gore listi“, izvajali jih tako izborno, da je bilo vse občinstvo naudušeno in da so celó veščaki iz nasprotnega nam tabora izrekli se najlaskaveje. Umetnost slovanska je v poslednjih desetletjih pač velikanski napredovala in včerajšnji koncert bil je tega napredka sijajen izraz. Ne bomo danes podrobneje pisali o posamičnih točkah, mej katerimi sta gg. Fišer, virtuoza na kontrabasu, in operni pevec, Fran Pogačnik, zavzemala prvi mesti, ker bode ves koncert obširno ocenjevalo strokovnjaško pero, a zdi se nam umestno, konstatovati, da tako mnogobrojnih in tako ubranih zborov še ni videla redutna dvorana. Efekt bil je velikansk, užitek za veščake in neveščake izreden, a tudi gmojni uspeh izvrsten. Vsa velika dvorana s prostorno galerijo bila je natlačena polna odličnega občinstva, mej katerim smo videli gospé in gospode iz Kamnika, Ribnice, z Vrhnike, iz Radovljice, Zatičine, Celja in celó iz Metlike. Koncert trajal je skoro dve uri, a navzlic uprav tropični vročini v dvorani nam je čas le prehitro potekel. Popoldne ob 2. uri bil je v čitalnični restavraciji banket, kjer se je naudušenost na koncerta velečastnem izidu pojavljala v iskrenih napitnicah. — Napivalo se je umetnikoma gospodoma Pogačniku in Fišerju, „Glasbeni Matice“ in predsedniku njenemu gospodu Fr. Ravnikarju, g. Gerbiču in vsem onim, ki pospešujejo „Glasbene Matice“ delovanje, vladi, deželnemu in mestnemu zastopu in žurnalistiki. Gosp. Fišer, ki nas je dopoldne očaraval s prekrasno godbo svojo na kontrabasu, pokazal se je popoldne ljubeznivega govornika in nadarjenega humorista, bil je pravi „spiritus movens“ za vso družbo. Kar se tiče banketa samega, drage volje priznavamo, da smo bili jako dobro postreženi kakor glede jedil, tako glede namiznega vina. V svojih in mnogih gostov imenu pa izražamo željo, da bi se pri enakih prilikah ne postavljale na mizo same buteljke razmerno predragega madjarskega vina. V čitalnici naj bi bilo na izber tudi domačih bateljskih vin, katerih je po Slovenskem v izobilji. Tudi v tem oziru naj velja „Svoji k svojim!“ Prepuščajoč, kakor že rečeno, obširno izvestje priznanemu veščaku, izrekamo najsrčnejšo zahvalo „Glasbene Matice“ vrlemu vodstvu, katero si sme včerajšnji dan okrasiti z lovorjevim perjem, vsem, ki so sodelovali, zlasti pa odličnemu gospodu, ki ima največ zaslug, da je včeraj nastopil tako krasen moški zbor, in okončujemo s toplo željo, da bi

včerašnji uspeh ne ostal samec, marveč da bi se petje organizovalo. Če katero mesto, bi gotovo Ljubljana morala imeti stalen in mnogobrojen pevski zbor, kajti tako izbornega pevskega materijala ni kmalu, kakor pri nas.

— (Drobne vesti.) Tovarniški ravnatelj v Hrastniku, g. vitez Gossleth, dobil je red železne krone tretje vrste. — Umril je pred nekoliko dnevi v Gradcu Viljem vitez Fritsch, c. kr. rudniški svetnik, ki je bival več let tudi v Ljubljani in si tukaj pridobil zaslug za stenografijo. — V prvem četrletju se je letos na Kranjskem 200.880 smodk menj porabilo kakor lani v istej dobi.

— (Prihodnji sokolski večer) dr. Lovru Tomanu v spomin bode v nedeljo dne 15. t. m. Sodelovala bode pomnožena vojaška kapela; mesto petja pa bodo Sokolovci izvrševali vaje na bradljah in drogu. Ker v Ljubljani že več časa ni bilo javne telovadbe, nadejamo se, da bode ta sokolski večer privabil obilo občinstva na čitalnični vrt.

— („Slavčeva“ slavnost) se včeraj ni mogla popolnem zvršiti zaradi slabega vremena, le sv. maša se je darovala ob 1/2 12. uri v cerkvi sv. Jakopa, pri kateri je oddelek zbora dobro vokalno pel, k sklepu pa cesarsko himno. Popoldnanska ljudska veselica pa je društvo prelozilo na nedoločen čas, katere se objavi potom časopisov in po plakatih, spored ostane isti ter utegne društvo v zabavo občinstva še kaj oddati.

— (Konfiskacija.) „Edinosti“ poslednjo številko zaplenilo je državno pravdnništvo zaradi članka „Kako sodijo nepristranski Italijani v Rimu“. Uredništvo priredilo je drugo izdajo, ki nam je včeraj došla. — Tudi „Našo Slovo“ zadela je konfiskacija zaradi članka „Občina Motovun“.

— (Proti šoli za umetno vezenje in šivanje čipk) v Ljubljani se izreka „Obrtnik“, ker bi potem bila oškodovana čipkarija Idrijska. „Obrtnik“ zamenjava šolo za umetno vezenje in za šivanje (ne za klekljanje) čipk s čipkarsko šolo, katera je in ostane v Idriji, kajti v Ljubljanski šoli se ne bode učilo klekljati čipke. Sicer bi pa ravno „Obrtnik“ ako je organ obrtnikov, moral z veseljem pozdravljati vsako šolo, po koji se pospešuje in povzdiguje katerakoli obrt. Mi moramo le hvaležni biti vladi; da vendar jedenkrat ustanovi v Ljubljani strokovno šolo, katera bode gotovo s časom se popolnila še za druga rokodelstva.

— („Obrtnik“) se boji, da bi se v prisilni delavnici ne ustanovila hišna pekarija. Kolikor je nam znano, v prisilni delavnici ne mislijo na lastno pekarijo, tem menj, ker so Ljubljanski peki pri razpisu za kruh se tako prekašali v nizkih cenah, da bi kruh v domači pekariji pečen gotovo dražji bil, nego ga zdaj dobiva zavod od peka, ki je bil ponudil najnižjo ceno.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 51. snopič. Vsebina: Vino (Konec). — Želodec. — Sol. — Sreča. — Ko bi človek vse videl in vedel.

— (Fotografirano sleparstvo.) Pretekli petek in soboto prodajali so postreščeki po mestu fotografije Matere Božje, ki po nekib trčalk in drugih špekulantov mnenji v nekem gozdiču nad Ljubljano iz bukove gobe raste. Mi smo že jedenkrat omenili, da je vse to le sleparija, a babjeverstva še ni konca. Sedaj se je celo fotografija poprijela tega predmeta in na omenjenih fotografijah bila je videti Mati Božja s krono na glavi in z Jezusom v naročju, o čemer na bukovi gobi ni duha ne sluha. Zaradi tega konfiskovale so se fotografije, fotografica Schneider pa poklicala na rotovž, kjer je izjavila, da je drevo z izrastkom fotografirano po naravi, a da je pozneje pri retuševanju podoba malo idealizovala. Tako idealizovanje je pa naravnost sleparija in menimo da tudi ka znjivo. Fotografija se pač ni izumila v to, da bi širila humbug in prazno vero v navadno bukovo gobo.

— (Izpred sodišča.) Pretekli petek bil je znani Ljubljanski potepuh Janez Kešé obsojen na 13 mesecev teške ječe, ker je v tukajšnji stolni cerkvi pri litanijah demonstrativno smodko pušil. — Pretekli četrtek pa je bil delavec Tomaž Hostnik na zatožni klopi. Ko je bil še hlapec pri Laskniku, pokral je v Pavšinovi hiši iz stanovanja Sokličevega zlatnine in srebrnine v vrednosti nad 100 gld. in vse ukradeno blago podaril svoji ljubici Ivani Žagar, službujoči na Dolenjem Rožniku. Tomaž Hostnik bil je obsojen na štiri mesece, Ivana Žagar pa na šest tednov teške ječe.

— (Velika povodenj) bila je vsled neprestanega dežja po Poljanski in Žirovski dolini. — Trgala je mostove, naredila po polji in travnikih mnogo škode, kajti podsula in poplavila je vse sadeže po njivah blizu vode, in po travnikih odnesla za mnogo voz sena. V Žireh (na Selu) razdrila je hišo; komaj so se ljudje rešili, vse drugo jim je voda odnesla. Trgala je tudi po mlinih in žagah, in v slednjih odnesla mnogo blodov, in drugzega lesa. Odnesla je tudi skrinje, vsakovrstno orodje, mize, stole, zibelj, kokoši i. t. d. Nekje drugje je šel majhen fant po brvi čez naraslo vodo v šolo. Brv je pa ravno v istem hipu voda vzela, in otrok je padel v njo. K sreči je to videl nek srčen mož, kateri ga je tudi rešil. — Pred bila je taka suša, da bi se bilo kmalu vse posušilo; a zdaj pa nalivi in tako huda povodenj, ki je mnogim naredila bridkih ur.

— (Trtna uš) pokazala se je tudi v Škorcolji pri Trstu, kjer je okužen vinograd št. 49.

— (Vabilo) k oficijalni slavnosti, katero priredi Logaški politični okraj pod pokroviteljstvom Njegove Svetlosti, gospoda kneza Hugo Windischgrätz-a, c. kr. generalmajorja i. s. i. t. d. v proslavljanje štiridesetletnice vladanja prosvetlega cesarja Frana Josipa I. dne 22. in 23. julija 1888 v Logatci. Vspored: Dne 22. julija 1888. 1. Ob 9. uri zjutraj slovesna sv. maša na prostem — pred gradom v Gorenjem Logatci. 2. Po sv. maši predstava predstojništev občin, krajnih šolskih svetov, vodstev ljudskih šol, farnih in c. kr. uradov ter društev političnega okraja Logaškega preblagorodnemu gosp. c. kr. dež. predsedniku baronu Andreju Winkler-ju, oziroma gospodu c. kr. okrajnemu glavarju dr. Karolu Russ-u 3. Ob 10 1/2 uri zasaditev prvih dreves drevoreda od Gorenjega do Dolenjega Logatca. 4. Obdarovanje šolske mladine Gorenje Logaške z jedili — revnejše tudi z obleko. 5. Ob 11. uri zajutrak, potem odhod od Gorenjega Logatca proti Dolenjemu Logatcu. 6. Ob 12. uri odprtje mej Gorenjim in Dolenjim Logatcem ležeče zasilne bolnišnice občin Dolenji in Gorenji Logatec. 7. Ob 12 1/2 uri zasaditev začetnih dreves drevoreda ob okrajni cesti Dolenji Logatec-Rovte in primerni govor zbrani šolski mladini Dolenji Logaški. 8. Ob 1. uri otvoritev Logaške posojilnice in potem odhod na slavnostni prostor. 9. Ob 2. uri banket. 10. Ob 4. uri ljudska veselica s vspeškom: a) Cesarska pesen, poje se jednoglasno, s spremljevanjem godbe. b) Slavnostni govor. c) Kitica narodnih pesnij, sestavi A. Foerster, poje mešani zbor. d) Najprej. Dav. Jenko, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. e) Loterija, katere čisti dohodek je namenjen vsem ljudskim šolam Logaškega okraja v napravo oziroma opravo vrtov in šolskih knjižnic. 11. Ob 9. uri baklada od slavnostnega prostora v Dolenjem Logatci do stanovanja gospoda c. kr. okrajnega glavarja v Gorenji Logatec, in tam 12. Serenada s temi točkami: a) Cesarska pesen, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. b) Domovina, dr. B. Ipavec, poje moški zbor. c) Obleček, J. Kocijančič, poje moški zbor. Na bližnjih hribih kresovi, na hribu „Sekirca“ umetelni ogenj. 13. Vrnitev na slavnostni prostor in potem prosta zabava. Pri slavnosti svira c. kr. rudarska godba iz Idrije. Dne 23. julija 1888 l. 14. Ob 9. uri dopoldne živinska razstava v Dolenjem Logatci. 15. Ob 1. uri popoldne izlet v Planino. 16. Oglede del za odpeljvanje vode v Planinski dolini in razsvetljene podzemeljske jame v Planini, ter 17. Skupna malica pred „Starim gradom“. Banket (jedila brez pijače), stane za osobo dva goldinarja in se mora udeležiti do dne 15. julija t. l. pri izvrševalnem odboru oglasiti. Vspored živinske razstave objavi se v posebnih naznanilih. Udeležitev izleta v Planino treba je radi voz in skupne malice izvrševalnemu odboru do 15. julija t. l. naznaniti. Oni p. n. udeleženci, kateri bi si dela za odpeljvanje vode v Planinski dolini ogledali, zapuste v vasi „Grčarevc“ vozove, gredo peš do vasi „Laze“, ogledajo mej potoma dotična dela „pod stenami“, ter se potem peljejo dalje v Planino. Slavnost je ob vsakem vremenu, ako dežuje oskrbi izvrševalni odbor, da se nekatere točke vspeškom zvrše pod streho. K obilnej udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 9. julija. Postopanje kraljičino se sploh obsoja, tudi Ristić izrekel je

obžalovanje svoje. Ker je kraljica nameravala, povrniti se v Srbijo ter ondu prevzeti ulogo, ki se ne strinja s politiko kraljevo, predlagal je kralj, da se napravi državno pismo, po katerem bi kraljica obdržala vse pravice in dostojanstva s tem pogojem, da bi se smela vrniti v deželo le tedaj, ko bi jo kralj poklical. Kraljevič naj bi do polnoletnosti pod nadzorstvom kraljičinim nadaljeval v Nemčiji študije svoje. Kraljica odklonivši ta predlog izvolila je s tem sama pot ločitve, a nikakor neče privoliti v to, da bi jej odpeljali kraljeviča.

Carigrad 9. julija. Bolgarska roparska četa, broječa 45 mož, obkolila predvčeraj zvečer Belovo, postajo na vzhodno-rumelijski železnici ter odpeljala seboj železnična agenta Laenderja in Banderja kot ujetnika. Z obema so hudo ravnali. Laendler in Brander sta oba Avstrijca in oženjena.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko imela je, kakor smo javili, dne 27. aprila 1888 redno sejo, kateri je predsedoval zbornični predsednik gosp. Josip Kušar v navzočnosti vladnega komisarja, c. kr. vladnega svetnika Josipa Dralke in gg. zborničnih udov: Ivana Baumgartnerja, Oroslava Dolenca, J. N. Horaka, Fr. Hrena, Antona Kleina, Frana Kolmana, F. Omerse, Blaža Mohorja, Mih. Pakiča, T. Pavšlerja, Josipa Ribiča, Ludovika Wriesniga in Jarneja Žitnika.

Gospod predsednik izjavi, da je za sklepčnost potrebno število zborničnih udov navzočih, otvori sejo ter imenuje ovezovateljema zapisnika gg. Fr. Kolmana in Mihaela Pakiča. Nato pozdravi novoizvoljenega zborničnega svetnika L. Wriesniga in novič izvoljene druge svetnike, proseč jih, naj po vsej svoji moči delajo v interesu volilcev, v prospah obrtnosti, trgovine in prometa. Ob jednem naznan, da so gg. zbornični svetniki: J. Kersnik, Karol Luckmann, Ivan Perdan in dr. J. Poklukar javili, da se radi drugih opravil ne morejo udeležiti današnje seje.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Tajnik poroča o ukazu Njega uzvišenosti gospoda trgovskega ministra o ponovitvi trgovske pogodbe s Švico. Ta ukaz slóve:

„Zavezni zbor švicarski odpovedal je dne 7. novembra 1887 trgovinsko pogodbo svojo z Avstro-Ogersko od 14. julija 1868 (drž. zak. št. 10 iz 1869), tako, da nje veljavnost neha dne 7. novembra 1888, ako se drugače ne dogovorita pogodbenika. Kakor nadalje zvedamo, zahteva Švica carino tudi za sir, čokolado, bombažasto prejo in tkanine, veznine, barvano svilo, sukano svilo, svilnato blago, usnje, stroje in apreturo za vezenje, barvanje ali natiskanje v Švici.“

Naposled poziva visoko ministerstvo zbornico naj se izjavi o tem, za katere zahteve in dopustila se je po nazoru zbornice ob ponovitvi pogodbe s Švico potezati, odnosno dovoliti.

Zbornica se je obrnila do udeleženih krogov, vendar je uspeh pozvedovanju bil neznaten, ker se je samo jedna predilnica in tkalnica izjavila, da ni v zvezi s Švico in da trgovska pogodba s Švico nima za njo nobene važnosti.

Odsek torej poudarja, da z ozirom na razloge, katere je zbornica navela v izjavi o colni ali carinski noveli z dne 12. okt. 1885, št. 843, nadalje z ozirom na stališče, katero je zavzela v izjavi, tičoč se trgovinske pogodke z Nemško in Italijo, mogel bi se potezati samo za tiste tarife, kateri bi imeli za podstavo občno colno (carinsko) tarifo, h kateri pa ni prištevatvi dogovorne tarife.

Privoljevati Švici v carinah za obrtne izdelke, predno se sklenejo trgovinske pogodbe z Nemško, značilo bi radi največjih olajšil, nahajajočih se v pogobah z drugimi državami, da se odrečemo mnogim pridobitvam, katere smo dosegli z občno colno (carinsko) tarifo za avstrijsko obrtnost. Radi največjih olajšil morali bi vse prednosti, katere bi priznali Švici, priznati na vsak način tudi Nemški, a ne da bi zato mogli izposlovati prednosti za avstrijsko obrtnost.

Na podstavi teh razlogov predlaga odsek: „Zbornica naj priporoča samo, da se sklene pogodba največjega olajšila.“

Nadalje poudarja odsek, da v visokem ukazu naznačeni proizvodi niso nobene posebne važnosti za zbornični okraj; navzlic temu meni vendar odsek, da se v interesu avstrijske obrtnosti za bombaž in tkanine, usnje in shoje ne bi smela carine znižati, ako tudi bi se sklenila tarifna pogodba. V interesu govedarstva in mlinarstva bilo bi, ako bi se za uvažanje živine in moke v Švico mogli izposlovati polboljski. — Pri glasovanju bil je predlog vsprejet.

(Dalje prih.)

Razglas.

Vsled sklepa glavnega zbora z dne 26. maja t. l. bode se južnostirsko hmeljarsko društvo udeležilo mejnarodne razstave hmelja in hmeljarskega orodja v Fürstenfeldu. Razstava bode trajala od dne 20. — 24. sept. t. l.

Oni udje hmeljarskega društva, ki mislijo svoj hmelj ali svoje hmeljarske orodje pri tej priliki razstaviti, naj se najkasneje do 20. julija t. l. pri podpisane načelnstvu oglase. Razstaviti se sme le lastno pridelani hmelj; posamični vzori morajo vsaj 2 kg. tehtati.

Hmelj in hmeljarsko orodje, katero se bode razstavilo, mora se do dne 10. sept. t. l. franco vpslati podpisane načelnstvu, povedati je tudi treba, ali naj se hmelj po razstavi dotičnemu hmeljarju na njegove stroške povrne, ali ga pa odboru razstavnemu prepusti. Za razstavo hmelja in orodja se ne bode nič plačalo.

Da bode zavitek (embalaža) hmelja jednoličen, bode hmelj. društvo preskrbelo vreče od jute z zeleno-belimi progami, koje hoče hmeljarjem prepustiti po lastni ceni

V Žalci, dne 1. julija 1888.

Za društveno načelnstvo:

Dr. Bergmann, Anton Petriček,
načelnikov namestnik. tajnik.

Zahvala.

Odbor podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci mora še napoved svojo toplo zahvalo izreči gospodu Francetu Souvanu, veletrgovcu v Ljubljani, ki je omenjenemu zavodu blagovolil podariti 10 gld.

V Gradci, dne 7. julija 1888.

Za odbor:

Dr. Gregor Krek, vseuč. profesor, l. r.,
t. č. predsednik.
Dr. Janko Bezjak, l. r.,
t. č. tajnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—155)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani dne 7. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	4 22	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	3 74	Jajce, jedno : „	2
Oves, „	3 09	Mleko, liter „	8
Ajda, „	3 90	Goveje meso, kgr.	56
Proso, „	4 22	Telečje „	48
Koruza, „	5 52	Svinjsko „	60
Krompir, „	2 14	Koštrunovo „	34
Leča, „	12	Pišanec „	60
Grah, „	13	Golob „	24
Fizol, „	11	Seno, 100 kilo „	1 96
Maslo, kgr.	1	Slama, „	2 14
Mast, „	70	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen „	64	„ mehka, 4 „	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. julija	7. zjutraj	734.5 mm.	18.8° C	sl. svz.	obl.	35-50mm.
	2. popol.	734.9 mm.	24.0° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	733.8 mm.	20.0° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
8. julija	7. zjutraj	732.3 mm.	17.0° C	sl. jz.	obl.	5 00mm.
	2. popol.	733.9 mm.	21.0° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	735.2 mm.	16.4° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 20.3° in 18.2°, za 1.7° in 0.6° pod normalom.

Malin s petimi kamni,

kateremu nikdar vode ne primanjka, dve uri od Ljubljane in pol ure od postaj Laze in Zalog, in

posestvo,

ki meri 40 oral, mej katerimi je 20 oral travnikov, njiv in gozdov, prodaja se za 15 do 20 tisoč goldinarjev iz proste roke s potrebnimi gospodarskimi poslopji vred. Posestvo je zvezano z dobrimi cestami.

Natančneje se izve ustno ali pismeno pri g. Zupančič-i v Kravji dolini v Ljubljani. (445—2)

Dunajska borza

dne 9. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	dan
Papirna renta	81.35	—	81.40
Srebrna renta	82.60	—	82.65
Zlata renta	112.70	—	112.85
5% marcna renta	96.65	—	96.80
Akcije narodne banke	878.—	—	875.—
Kreditne akcije	311.10	—	311.50
London	123.90	—	124.90
Srebro	—	—	—
Napol.	9.90 1/2	—	9.90
C. kr. cekini	5.91	—	5.91
Nemške marke	61.22 1/2	—	61.20
4 / državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	167	75
Ogerska zlata renta 4%	—	102	10
Ogerska papirna renta 5%	—	89	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	gld.	185	—
Rudolfove srečke	10	21	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	50	—

Poslano.

(10—25)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
IZ GIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušán lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Tuji:

6. julija.
Pri **Malič**: Tosi iz Kajire. — Smetana iz Beljaka. — Mak, Nutl iz Rima. — Jesenko iz Trsta. — Belino iz Linca.
Pri **Sionu**: Cosutti Piscitello, Esener iz Trsta. z Temesvara. — Malle z Reke. — Elsner iz Loke.
Pri **južnem kolo-dvoru**: Monart iz Bruka. — Jaklič iz Ljubna. — Heinrich iz Budimpešte. — Modrian iz Karlova ca.
Pri **avstrijskem cesarji**: Kavčič iz Gorice. — Kortis iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:

7. julija: Jakob Senčar, župnik, 45 let, Gra dišče št. 2, za pljučno tuberkulozo. — Martin Župnik, gostac, 84 let, Ulice na grad, št. 12, za oslabljenjem.
8. julija: Andrej Leben, delavec, 43 let, Poljanski napis št. 50, za Brintijevo boleznijo. — Karol Vidic, vrvarjev sin, 5 let, Tržaška cesta št. 30, za vnetjem možganov.
9. julija: Anton Petkovšek, hlapcev sin, 3 leta, Tržaška cesta št. 23, za vodenico.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Pivo v steklenicah

(449—4) prodaja

BIERMAIER v Ljubljani.

V najem se dá

gostilnica

Josipa Stenonika dedičev v Zagorji ob Savi, z mesarijo s pravico, ledenico, kegljiščem, lepim gostilniškim in zelenjavskim vrtom, na dobrem mestu, vse v najboljšem obratu.

Kaj več pove Jos. L. Jaschke, trgovec v Trbovljah. (475—1)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbulez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Hitra in gotova pomoč boleznim v želodci in njih posledicam. Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepično zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelji pa natisneno mojo zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,
Praga, št. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birsohitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoozy, lekar. V Postojini: Fr. Baccarolo, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofoletti, lekar; A. de Gironeoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvu v prstu in pri zanohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskej mrtvi kosti, zoper revmatične oteklino, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, vratnje oteklino.

Vse bule, oteklino in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V iškaticah po 25 in 35 kr. (178—8)

SVARIL! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene skatljice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem papirji tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.